

Θυμάστε την Άναμπελ από τα «Κορίτσια στον ήλιο» και τον ξανθό πρίγκιπα της «Επιχείρησις Απόλλων»;

«Στάσου, που πας; Θέλω να σου δώσω μύγδαλαα!».

Και ποιος δεν θυμάται την ατάκα του βοσκού Γιάννη Βόγλη που κυνηγούσε σε κάμπους και σε καλαμιές την γλυκύτατη τουριστριούλα, που έφερε το όνομα «Άναμπελ»; Έκτοτε και αρκετά χρόνια αργότερα, πολλοί αναρωτιώνταν τι να απέγινε η όμορφη Άναμπελ -κατά κόσμο Αν Λόνμπεργκ (Anne Lonnberg)- και πως να είναι τώρα.

Για να είμαι ειλικρινής μπήκα στον πειρασμό να ψάξω, ωθούμενος κι από την δική μου περιέργεια. Δεν βρήκα και πολλά στοιχεία για την Σουηδέζα (γεννημένη στις Η.Π.Α.), που φαίνεται ότι έθεσε τις βάσεις για την κινηματογραφική της καριέρα στην Ελλάδα, στην δεκαετία του '60, γυρίζοντας μερικές ταινίες, με αποκορύφωμα βέβαια τα «Κορίτσια στον ήλιο», τα οποία είχαν επενδυθεί μουσικά, με την θαυμάσια μουσική του Σταύρου Ξαρχάκου. Ο κύκλος της στην Ελλάδα, φαίνεται να έκλεισε το 1975 με την συμμετοχή της στην κατασκοπική ταινία «Συνομωσία στη Μεσόγειο» (ξενόγλωσσος τίτλος «The navel»).

Η «Άναμπελ» δεν έκανε την μεγάλη κινηματογραφική καριέρα, αλλά  συμμετείχε σε μερικές γνωστές ταινίες, όπως το «Εφτά μέρες στο Πεκίνο» (1976) και τρία χρόνια αργότερα υποδυόταν ένα από τα κορίτσια του Τζέιμς Μποντ στην ταινία «Moonraker» (1979). Τον Ιούλιο του ίδιου έτους, μ' αυτή την ιδιότητα (κορίτσι του Τζέιμς Μποντ) είχε την τιμητική της στο ανδρικό περιοδικό «Playboy». Συμμετείχε επίσης, σε μερικές γνωστές τηλεοπτικές σειρές, όπως «Η κόρη του Μιστράλ».

Μια από τις τελευταίες της εμφανίσεις, τουλάχιστον στο διεθνές καλλιτεχνικό στερέωμα, φαίνεται να είναι ένα σύντομο πέρασμα στην γνωστή ταινία του 1988, «Η αβάσταχτη ελαφρότητα του είναι», στην οποία υποδυόταν μια Ελβετίδα φωτογράφο. Τα ίχνη της «Άναμπελ», χάνονται κάπου στα 1991, με την συμμετοχή της στην τηλεοπτική σειρά «Οι περιπέτειες του Γουλιέλμου Τέλλου», καθώς δεν

μπόρεσω να βρω περισσότερες πληροφορίες από αυτό το χρονικό σημείο και μετά...

Μία άλλη μορφή που χαρακτήρηκε στην μνήμη των φίλων του παλιού ελληνικού κινηματογράφου, ήταν ο Τόμας Φριτς (Thomas Fritsch), που γνωρίσαμε το 1968 στην ελληνοσοουηδική κινηματογραφική παραγωγή «Επιχείρησις Απόλλων», ως γοητευτικό πρίγκηπα που προσπαθεί να κερδίσει την καρδιά της ξεναγού Έλενας Ναθαναήλ, με κάθε τρόπο: Είτε σαν λαθρεπιβάτης στο λεωφορείο, είτε από αέρος με το ελικόπτερό του, είτε προσπαθώντας ακόμα και να «παίξει» στο μπαγλαμαδάκι ή την κιθάρα του, τις νοσταλγικές μελωδίες του Γιάννη Μαρκόπουλου.

Σε αντίθεση με την Αν Λόνμπεργκ, ο Φριτς έχει μια σχετικά πλούσια παρουσία  στα καλλιτεχνικά δρώμενα (κυρίως της μικρής οθόνης). Ο 65χρονος σήμερα (γεννημένος το 1944) Γερμανός ηθοποιός, εξακολουθεί να δίνει το παρόν κυρίως σε τηλεοπτικές σειρές της Γερμανίας, είτε σαν ηθοποιός, είτε «δανείζοντας» τη φωνή του σε πρωταγωνιστές ξένων μεταγλωττισμένων τηλεοπτικών σειρών και ταινιών.

Ο Τόμας Φριτς δεν ξέχασε την Ελλάδα και έχει αγοράσει μάλιστα σπίτι στην Μύκονο (εκεί γυρίστηκαν και κάποιες σκηνές της ταινίας), την οποία επισκέπτεται, αρκετά διακριτικά, φροντίζοντας να μένει μακριά από τη «βαβούρα» του κοσμοπολίτικου νησιού.